

บทที่ ๘
เสียงพยัญชนะอังกฤษ

อาศัยหลักการคู่เทียบเสียงดังกล่าวแล้วในบทที่ ๗ เราอาจจะใช้คำต่อไปนี้ในการเทียบคู่ได้

pale	tale	kale
bale	Dale	gale
jail	fail	vale
sail	shale	hail
mail	nail	rail
wale	Yale	

ขอย้ำอีกครั้งว่า เราไม่ใส่ใจที่ว่าคำเหล่านี้จะสะกดเหมือนกันไหม เพียงแต่ขอให้ มีเสียงเข้าเทียบคู่กันได้เท่านั้นเอง หรืออีกนัยหนึ่งสัมพันธ์สระกันเท่านั้นเอง

คำทั้ง ๑๗ คำ ที่ยกตัวอย่างข้างบนนี้แสดงแค่เฉพาะเสียงพยัญชนะต้นเท่านั้น หากได้เป็นเสียงพยัญชนะทั้งหมดของภาษาอังกฤษ เพื่อที่จะหาคำให้มากขึ้นเราอาจจะ เพิ่มคำเข้าไปอีก ๒ ชุด ได้ดังนี้

pale	pill	pet
tale	till	
kale	kill	
bale	bill	bet
Dale	dill	debt
gale	gill	get
	chill	Chet
jail	Jill	jet
fail	fill	
vale	ville	vet
sail	sill	set
shale		
hail	hill	het
mail	mill	met
nail	nil	net
	Lil	let
rail	rill	
wate	will	wet
Yale		yet

เสียงบางเสียงที่ปรากฏในภาษาอังกฤษ และเราหาคู่เทียบเสียงได้กับเสียงที่ปรากฏในตัวอย่าง ที่กล่าวมาแล้วข้างต้นได้ดังนี้
 thin : sin : bin, : they : day Faye, : thigh : thy : my, zeal : seal
 peel เป็นต้น

แต่ก็มีบางเสียงในภาษาอังกฤษที่ไม่ปรากฏเป็นเสียงพยัญชนะต้นเลย เช่นเสียง /ŋ/ ดังในคำว่า sing ซึ่งอาจจะเทียบคู่ได้กับคำว่า sin หรือ sip และ เสียง /ʒ/ อย่างในคำว่า rouge ซึ่งเทียบคู่ได้กับ rood หรือ room เป็นต้น

ดังนั้นเราพอจะสรุปได้ว่าภาษาอังกฤษมีเสียงพยัญชนะ ๒๔ หน่วยเสียง อันเป็นที่ยอมรับกันในบรรดานักภาษาศาสตร์ทั้งหลายโดยหลักการคู่เทียบเสียงที่กล่าวมาแล้ว

/p/	pale	tap
/t/	tale	tat
/k/	kale	tack
/b/	bale	tab
/d/	Dale	Tadd
/g/	gale	tag
/tʃ/	chill	hatch
/j/	Jill	edge
/f/	fail	taff
/v/	vale	have
/θ/	thin	cloth
/ð/	this	clothe
/s/	sail	Tass
/z/	zeal	has
/ʃ/	shale	hash
/ʒ/		rouge
/h/	hail	
/l/	Lil	till
/r/	rail	hare
/m/	mail	tam
/n/	nail	tan
/ŋ/		tang
/w/	wale	
/y/	Yale	

ขอให้จำไว้ว่า ภาษาอังกฤษ ไม่มีปัญหา เรื่องพยัญชนะ สะกดว่าเป็นเสียง โฆษะ หรือ อโฆษะ เพราะหาคู่เทียบเสียงได้ เช่น tap, tat, tack, tab, tadd, tag เป็นต้น เมื่อฟังเขาออกเสียงจะเห็นได้ว่า tap กับ tab นั้นออกเสียงต่างกันแต่ว่าคนไทยซึ่งในภาษาไทยไม่มีลักษณะ (contrast) ระหว่าง /p/ กับ /b/ เมื่อเป็น

พยัญชนะ สระก จะออกเสียง และได้ยินว่าคำทั้งสองออกเสียงเหมือนกันซึ่งไม่ถูกต้อง
เรื่องนี้เป็นปัญหาเฉพาะสำหรับคนไทยที่เรียนภาษาอังกฤษ ซึ่งเราจะต้องคอยระวังอยู่
เสมอว่า ถ้าเสียงพยัญชนะสระกเป็นเสียงโฆษะ จะต้องพยายามออกเสียงโฆษะด้วย
ถ้าหากเรา ไปออกเป็นเสียง อโฆษะเสียแล้ว จะทำให้เจ้าของภาษาฟังเราพูด ไม่เข้าใจ
หรือเข้าใจเป็นอย่างอื่นไป

อย่างไรก็ตาม ปัญหาอย่างอื่นก็เกิดขึ้นในภาษาอังกฤษ แต่ทว่าไม่เกิดขึ้นใน
ภาษาไทย เช่น ในภาษาอังกฤษ มีคำว่า peak เทียบกับ speak, tile เทียบกับ
style และ kin เทียบกับ skin สำหรับคนไทยเมื่อฟังคู่แล้วเราได้ยินซัทที่คิดว่า
คำว่า peak, tile และ kin เป็นเสียงชนิด ส่วน speak, style และ skin เป็น
เสียงชนิด ปัญหาที่มีอยู่ว่าเสียง [p^h] กับ [p] หรือ [t^h] กับ [t] หรือ
[k^h] กับ [k] ควรจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกันหรือไม่ วิธีการที่ใช้ในการหา
หน่วยเสียงดังที่กล่าวมาแล้วก็คือ การหาเสียงทั้งสองในคำที่มี ลักษณะเอกโดยอาศัยคู่
เทียบเสียง ถ้าเราหากู้เทียบเสียงได้ก็แสดงว่าเสียงทั้งสองนั้นเป็นคนละหน่วยเสียง สำ
หรับคำ peak และ speak เราไม่ถือว่าเป็นคู่เทียบเสียงเพราะคำหลังมี s เกินมา ฉะนั้น
เราอาจจะตั้งข้อสงสัยว่า [p] และ [p^h] อาจจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกันได้เพราะมัน
มีลักษณะคล้ายคลึงกันตามสัทศาสตร์ (phonetic similarity) อยู่ แต่เมื่อพิจารณา
แล้วพบว่าเสียง [p] เกิดเฉพาะตามหลังเสียง /s/ และ [p^h] เกิดเมื่อเป็นพยัญชนะ
ต้นและเสียง [p] และ [p^h] ไม่มีวันที่จะปรากฏในลักษณะเอกได้ จึงเข้าหลักการ
กระจายแบบหลักคือ (complementary distribution) ดังที่กล่าวมาแล้วเหมือน
กัน ฉะนั้น จึงสรุปได้ทันทีเลยว่า [p] และ [p^h] เป็นสมาชิกของหน่วยเสียง /p/
ด้วยกันนั้นก็คือ [p] และ [p^h] เป็นหน่วยเสียงเดียวกันนั่นเอง โดยทำนอง
เดียวกันเราก็อาจพิสูจน์ได้ว่า [t] กับ [t^h] และ [k] กับ [k^h] เป็นหน่วย
เสียงเดียวกันเหมือนกัน

ด้วยเหตุนี้เองเราอาจจะให้นิยามของคำว่าหน่วยเสียงเพิ่มเติมได้ว่า หน่วยเสียงเป็นชนิดของเสียงซึ่งอาจจะมีสมาชิกมากกว่าหนึ่งเสียง และมีลักษณะทางสัทศาสตร์คล้ายคลึงกัน แต่ทว่าไม่ปรากฏในลักษณะแยกกันเลย

เมื่อใช้ลักษณะทางสัทศาสตร์ ที่คล้ายคลึงกันจึงทำให้เราไม่ต้องเป็นห่วงใยว่าเสียง [b] ในภาษาอังกฤษจะเป็นหน่วยเสียงเดียวกัน [b] ในภาษาอังกฤษ ถึงแม้ว่าที่เกิดขึ้นทั้งสองเสียงนี้จะอยู่ในลักษณะที่เรียกว่าเป็นไปตามลักษณะการกระจายแบบหลักล็อกก็ตาม และเป็นเสียงที่มีฐานที่เพดานอ่อน (ดูแผนภูมิที่ ๑ บทที่ ๕) และกอดหอยซึ่งอยู่ในวงที่นำส่งสยแต่ทว่าเป็นเสียงคนละประเภท ถ้าหากเราจะส่งสยเราน่าจะส่งสยว่า [θ] กับ [ð] เป็นหน่วยเสียงเดียวกันหรือเปล่า หรือ [k] กับ [g] เป็นหน่วยเสียงเดียวกันหรือเปล่านั้นมากกว่า แต่อย่างไรก็ตาม สำหรับภาษาอังกฤษเราสามารถพิสูจน์โดยอาศัยคู่เทียบเสียงได้ว่า /θ/ กับ /ð/ เป็นคนละหน่วยเสียง และ /n/ กับ /ŋ/ เป็นคนละหน่วยเสียงดังตัวอย่างที่กล่าวแล้วข้างต้น

บางครั้งก็เป็นการยากที่จะหาคู่เทียบเสียงได้ดังเช่นการเทียบเสียง [ʒ] กับ [ʒ̥] เราก็จำเป็นต้องหาคู่เทียบคล้าย (analogous pair) ซึ่งมีความหมายว่าเป็นคู่คำที่มีเสียงที่เราต้องการจะเปรียบเทียบกันต่างกัน และยังมีเสียงอื่นอีกหนึ่งเสียงต่างกันเช่น treasure [treʒər] : pressure [preʒər] เสียงที่มีลักษณะแยกกัน ได้แก่ หน่วยเสียง /t/ : /p/ และเสียง [ʒ] : [ʒ̥] สำหรับเสียง /t/ : /p/ นี้สามารถพิสูจน์ว่าเป็นคนละหน่วยเสียงโดยใช้คู่เทียบเสียง และในกรณีนี้เราก็คือว่า /ʒ/ : /ʒ̥/ เป็นคนละหน่วยเสียงด้วยถึงแม้จะต้องใช้คู่เทียบคล้าย เพราะว่าสิ่งแวดล้อมของเสียงนั้นคล้ายกันมากถึงแม้จะไม่เหมือนกันทั้งหมดก็อนุโลมให้ใช้ได้ด้วย